

„Союз-13“: ПОЛІТ ТРИВАЄ

Центр керування польотом, 22 грудня. (ТАРС). В ході четвертої доби польоту космічного корабля «Союз-13» з допомогою спектрографа виконувалася зйомка характерних природних утворень на поверхні Землі, а також її денного горизонту. Цей експеримент є продовженням досліджень природного середовища і природних ресурсів.

Виконуючи програму астрофізичних досліджень з допомогою системи телескопів «Оріон-2», Петро Климух і Валентин Лебедев на 52 і 53 витках польоту продовжували спектрографування зірок у різних сузір'ях.

Вранці 22 грудня космонавти прокинулися, поспішали, провели медичний контроль і о 8 годині розпочали роботу. Вдень екіпаж виконуватиме намічені на сьогодні наукові експерименти. О 21 годині 15 хвилин за московським часом корабель вийде із зони радіовидимості з території Радянського Союзу.

Самопочуття товаришів Петра Климуха і Валентина Лебедева добре. Бортові системи космічного корабля «Союз-13» працюють нормально. Політ триває.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1930 РОКУ

Рік видання XIV
№ 154 (1790).

ВІВТОРОК, 25 грудня 1973 року

Ціна 2 коп.

ВРУЧЕННЯ ТАДЖИЦЬКІЙ РСР ОРДЕНА ДРУЖБИ НАРОДІВ

На спільному урочистому засіданні Центрального Комітету Компартії Таджикистану і Верховної Ради республіки, яке відбулося 21 грудня в Душанбе, Таджикицькій РСР вручено високу нагороду Батьківщини — орден Дружби народів.

Учасники засідання з великим піднесенням обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежневим.

Член Політбюро ЦК КПРС, міністр сільськогосподарства СРСР Д. С. Полянский виступив на засіданні з промовою, яка не раз переривалася тривалими оплесками. Він оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Таджикицької РСР орденом Дружби народів і прикріпив орден до прапора республіки.

З промовою-відповіддю виступив перший секретар ЦК Компартії Таджикистану Д. Расулов.

Глибоку і сердечну вдячність Комуністичній партії і Радянській державі висловили у своїх виступах учасники урочистого засідання.

З величезним піднесенням присутні прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

(ТАРС).

В РАХУНОК 1974 року

Еже 6 комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів трудяться в рахунок 1974 року. Серед них — бригада свердлильниць Галини Песіної з другого механоскладального цеху.

План третього року п'ятирічки бригада виконала до дня народження комсомолу. Зараз дівчата працюють в рахунок лютого. А нещодавно на комсомольських зборах вони прийняли зустрічний план на новий рік. Згідно нього бригада лигтує 2,5 тисячі кришок понад програму до гідронасосів НШ-32У. Насосу у вересні було присвоєно державний Знак якості.

Комсомольський зустрічний — справа важлива, особливо для цього колективу. А вже суперники по змаганням — комсомольсько-молодіжна бригада Надії Шербань із «Червоної зірки» працюють вже в рахунок травня 1974 року. Тому і напружують темпи роботи молоді агрегатниці.

М. КОРИННИЙ.

З ПОГЛЯДОМ

У

ВЕСНУ

З добрими здобутками закінчують третій вирішальний механізатори з комсомольсько-молодіжного колективу другої тракторної бригади колгоспу імені Енгельса. Перед у змаганні за кращі результати виробітку на трактор веде групкомсорт Петро Шаповалов. Всі хлопці працюють на «МТЗ-5». Ще до закінчення нинішнього року Іван Шевченко має на свій

«МТЗ-5» 1348 гектарів, Микола Степенко — 1378, а Петро Шаповалов — 1428 гектарів умовної оранки. Це набагато вище річного плану, який становить 900 гектарів на кожен трактор.

Комсомольці дбають і про підготовку до наступних робіт весняної кампанії. Грамоти, вручені їм райкомом комсомолу, стверджують важливість їх досягнень, зобов'язують і надалі працювати з повною віддачею сил.

М. РАЧКОВАН,
завідуючий відділом
комсомольських органі-
зацій Новоархангель-
ського РК ЛКСМУ.

КОМСОМЛЬСЬКИЙ ЗУСТРІЧНИЙ

Рідними були ниви країни, випускали надпланові сівалки і вузли до найновіших тракторів молоді машинобудівники. А на колгоспних фермах йшла напружена боротьба за тридцятич надолі. Близько 150 молодих доярок вже перевершили цей показник, подаючи приклад іншим. В результаті масового соціалістичного змагання комсомольці і молодь області вийшли на нові рубежі в праці для всенародного добробуту.

Серед промислових підприємств міста першим взяв зустрічний план на 1974 рік колектив орденосного заводу «Червона зірка». Продовжуючи і наслідуючи традиції старшого покоління, нещодавно на своїх комсомольських зборах комсомольсько-молодіжні бригади, які очолюють Іван Іванов, Надія Шербань, Микола Скліфус і Геннадій Брайловський, теж проголосували за зустрічний комсомольський. Плани молодих машинобудівників значно вищі цього року досягнень і складаються з урахуванням їх. Комсомольсько-молодіжна бригада формувальників ливарного цеху сірого чавуну (бригадир Іван Іванов) зараз випускає продукцію в рахунок другого кварталу наступного року. На основі цього запасу часу колектив взяв зустрічний план — напружений і шільний у використанні кожної робочої години:

— план 1974 року закінчити до 7 листопада — 574 річні Жовтєв;

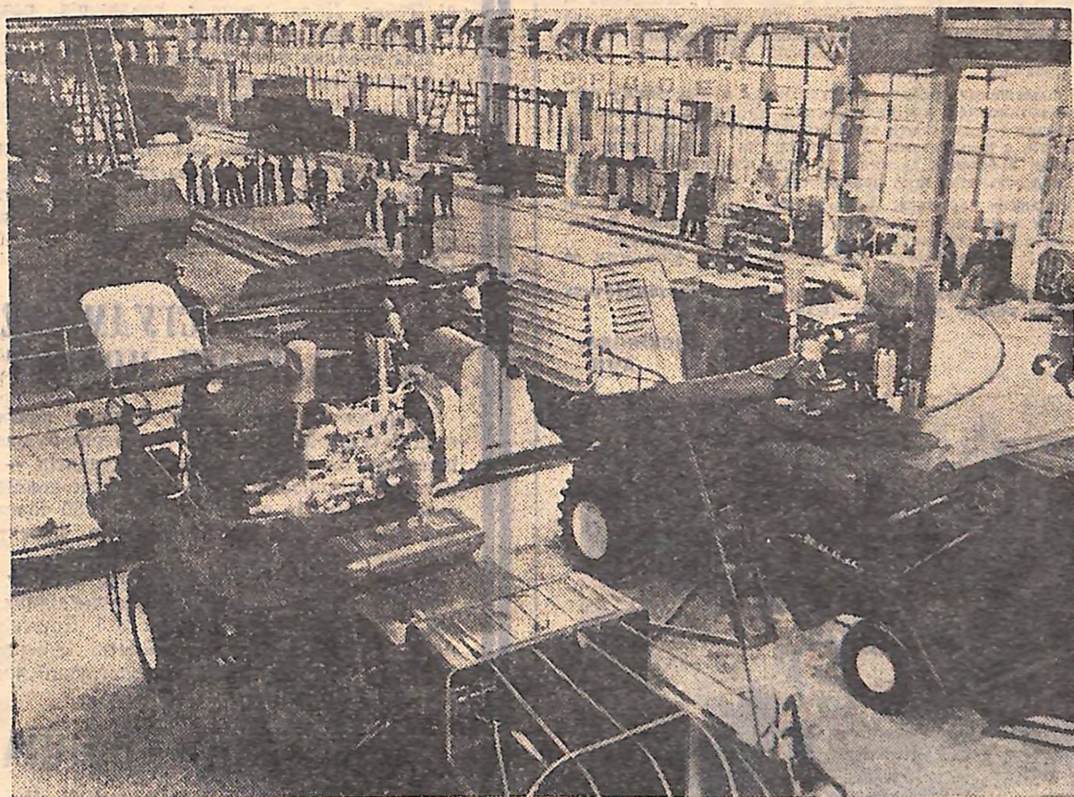
— понад план до 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна дати 100 тонн якісного литва;

— в дні роботи XVII з'їзду ВЛКСМ працювати на зекономлених матеріалах і денну норму виробітку двести до 200 процентів.

Кожна рядок зустрічних зобов'язань, які приймаються зараз за комсомольських зборів груп, цехів, дільниць, бригад, свідчить про готовність длом відповісти на величч завдання визначального року. Дуже важливо в цій обстановці зробити вірні розрахунки, взяти на облік всі ще невикористані резерви, щоб збільшити темпи виробництва, мобілізувати зусилля для виконання всіх пунктів зустрічних планів. Комітети комсомолу, комсомольські групи повинні без успіху, по-діловому одночасно з підбиттям підсумків вирішального року допомагати вірно зорієнтуватися при складанні комсомольських зустрічних, допомогти обрати для змагання рівного собі суперника. Розриву в цій важливій організаційній роботі допускати не можна.

Саме так розуміють своє завдання комітети комсомолу в Маловисківському районі. В комсомольсько-молодіжних колективах тут зараз знають свої майбутні рубежі. Понад три тисячі кілограмів молока на кожну корову вже наблизили часи комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу «Перше травня». Іх зустрічний план — надоліти по 3300 кілограмів.

Через кілька днів третій, вирішальний рік передєсть естафету четвертому року. На цьому важливому рубежі величезне значення має правильна організація соціалістичного змагання молодих трудівників. Голосне завдання його — дальший розвиток ініціативи юнаків і дівчат в боротьбі за підвищення продуктивності праці на кожній ділянці виробництва. З погляду на завтрашній день зустрічні комсомольські плани стають ефективною формою в організації соціалістичного змагання. Вони пробуджують ентузіазм високої напруги, виховують у юнаків і дівчат комуністичне ставлення до праці. Ось чому сьогодні закликає «Даш зустрічний — комсомольський!» звучить як гасло патріотичного змісту.

НА КОНВЕЙЕРІ — «НИВА»

На Ростовському заводі сільськогосподарського машинобудування в цьому році почався серійний випуск нового зернозбирального комбайна СК-5 «Нива». Це сучасна потужна високопродуктивна машина, яка прийшла на зміну комбайну СК-4, що випускався раніше.

Комбайн СК-5 в п'ять разів «сильніший» від свого попередника. «Нива» здатна переробити 8-9 кілограмів зерна за

секунду, захват її жатки — 5 метрів. На комбайні встановлено двигун в 100 кілських сил. Бункер його вміщує вдвоє більше зерна, ніж на попередній моделі. «Нива» зручніша в роботі, встановлена на новій машині кабіна надійно захищає механізатора від спеки і пилу, процес збирання хліба контролюється приладами. Новий комбайн добре зарекомендував себе уже в цьогорічний збиральний сезон — на ньому зібрано по 10-12 тисяч центнерів зерна.

Підготовка до випуску нової машини здійснювалася на «Ростсельмаші» без зупинки підприємства. Було змонтовано більш як 2400 одиниць нового обладнання, 32 комплекти автоматичних ліній, 10 збірних конвеєрів.

За дев'ять п'ятирічку (1971-1975) випуск сільськогосподарських машин в СРСР збільшиться на 75 процентів, запасних частин до них — в п'ять разів.

Фото АПН.

АНКЕТА «МК» «Початок біографії»

ТИ БАЖАЄШ ЗМІНИТИ РОБОТУ?

Таке питання було поставлене в анкеті «Молодого комунара» на яку редакція отримала чимало відповідей. Наводимо кілька з них, найцікавіших, на нашу думку.

— НІ, НЕ БАЖАЮ! —

говорить **Олександр Руденко**, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Олександрійського електромеханічного заводу. В своїй анкеті він обгрунтовує цю думку.

Олександрійське професійно-технічне училище № 8 я закінчив у 1968 році. Отримав спеціальність слюсаря-інструментальника. Ця професія мені подобалась ще з дитинства і, думаю, не помилувся у виборі. Вона приваблює своєю точністю і охайністю. Треба мати витримку і терпіння, щоб зробити інструмент заданих розмірів. Все це і поклало мене.

На останньому державному екзаміні в професійно-технічному училищі були майстри і старі робітники заводу. Після закінчення екзаміну вони вручили нам робітничі путівки, і ми разом пішли на завод на майбутні робочі місця. Цей день запам'ятався кожному з нас.

Роботу слюсаря-інструментальника отримав відповідно присвоєного

розряду. А пізніше мене поставили бригадиром. Це — чимала честь, бо колектив нашої бригади дуже завзятий. За високі показники бригада заносилась на Дошку пошани міста.

Цілком задоволений своєю роботою. Як бригадир комсомольсько-молодіжного колективу, докладаю багато зусиль, щоб наша бригада в цьому кварталі взяла перше місце в Олександрії. Виробничі завдання виконую на 140—150 процентів і зарплата мене цілком задовольняє.

Роль комітету комсомолу? Мені, як бригадиру, комітет допомагає влаштовувати на роботу робітників. Тому всі члени бригади працюють відповідно до своєї спеціальності і розряду. Щороку маю комсомольське доручення. Нині я член бюро комсомольської організації цеху.

Подобається робота, бригада, завод. Тому і не бажати змінити місце роботи!

— ХОЧУ РОЗРАХУВАТИСЬ... —

завжди молодий водій з Оситняжжя Новоміргородського району, який не назвався із зрозумілих причин. Але його анкета пояснює це бажання.

— Батько пішов на пенсію. І я прийняв від нього естафету. Закінчив Олександрійське СПТУ № 3, набувши спеціальності автослюсаря, потім Новоміргородську автошколу. Працюю в колгоспі водієм. Ця відповідальна робота мені до вподоби.

Закінчивши службу в Радянській Армії, прийшов у рідний колгосп. Але зустріли холодно. Втім, у нас так заведено в колгоспі. Посвячення в хлібороби, зрозуміло, не буває. Роботу отримав з великими труднощами, два місяці протинявся без неї. Своєю спеціальністю задоволений, а от роботою в колгоспі — ні.

Отже, два цілком протилежні бажання. Цих людей об'єднує одне — любов до своєї професії. Але різні умови роботи, стосунки в колективах, які так відрізняються один від одного, перший прийом на новій роботі і викликали супротивні прагнення.

А що ти, читачу, зробив би на місці оситнязького водія?

«Збільшити обсяг виробництва продукції місцевої промисловості в 1,7 раза, істотно розширити виробництво високоякісних виробів художніх промислів, сувенірів, дрібних господарських виробів, необхідних в побуті, та інших товарів народного споживання, максимально використовуючи з цієї метою місцеві ресурси сировини і матеріалів».

(Із Директив ХХІV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки).

ДІЛЬНИЦЯ товарів народного споживання. Окрема дільниця ливарно-термічного цеху заводу тракторних гідроагрегатів.

Почати розповідь хочеться про комсомольсько-молодіжні бригади Володимира Голубовського та Миколи Полетаєва. Працює тут старшим майстром Василь Іванович Головченко. Він — секретар партійної організації цеху. Майстер дільниці Євген Олексійович Піддубний — секретар цехової профспілки, Володя Голубовський — секретар комсомольської організації.

Отож спочатку подумалось: мабуть, і справи на дільниці добре йдуть від того, що є кому радити, постійно контролювати роботу комсомольців. Згодом, коли познайомився з людьми і їх роботою, такий варіант довелось визнати завчасним — хлопці й дівчата виявились здруженим, завзятим колективом.

Після відпусток здалеку, окрім гостинців та свіжих неповторних вражень від мандрівок, привозили і гордість — відчуття, коли бачиш свої вироби, розумієш, що вони потрібні людям. Хвалились на дільниці, що бачили поліровані кіровоградські сковорідки всюди, навіть у Грузії.

І зринула думка: в свою чергу, мабуть, кожному, хто творить матеріальні цінності, останні обов'язково повинні бачитись конкретно — хоч зрідка. Так сідая за пізній стіл після довгого проживання натовлений комбайнер і в свіжій пахучій скибці хліба бачить потоки доброго зерна, які щодень сипалися з бункера, наповнюючи кузови автомобілів. Тоді й виникає загострене почуття потреби власної праці.

Якщо прослідкувати за зростанням якості і, особливо, удосконаленням операцій виготовлення сувенірних топирів — вийде сума праці бригади Миколи Полетаєва протягом двох років. Для комсомольців бригади — це стало справою буднів, що не означає — буденною справою. Другого листопада минулого року їх виріб удостоєний Державного знаку якості.

Сам бригадир, закінчивши полірування чергової партії майже готової продукції, розговорився. Охоче показував, пояснюючи, в скількох випадках ручний обробіток заготовок замінювали механізованим. Згадався епізод, коли ще раніше приїжджав за досвідом спеціаліст з Новоросійська — там є теж споріднена дільниця на одному з підприємств. Його вразило, розповідав Володя Голубовський, що поліровані сковорідки у нас шліфують на спеціальних верстатах. Гість відверто похвалився — в них це робиться примітивніше, просто на коліні обертають заготовку — пручну. Тепер, звичайно, і там запровадили продуктивніший метод обробки, запозичені в кіровоградців.

ХЛОПЦІ знайомі добре й з іншими підприємствами, де випускають товари широкого вжитку. Знають, що у Вінниці є подібна дільниця, хочуть наступного

ВИЗНАННЯ — ПЕРШЕ І НАЙВИЩЕ

року викликати її на соціалістичне змагання. В своїх силах впевнені.

Починали з того, що ледве «втягували» півтисячі топирів за місяць. А цині за цей строк виготовляють по 4 тисячі штук. З очей Євгена Олексійовича Піддубного струменіло вдовolenня. Як же, починала більшість на дільниці учнями. Пому, як майстру, всього довелось зазнати, поки вихованці стали вправними робітниками. Сьогодні кожен має по дві — три суміжні професії.

Пізніше скаже контролер ВТК Іван Тимофійович Здор слова, які доречно навести тут: «Буквально у всіх операціях продукція йде з першого пред'явлення. Відповідальність велика: одини неспридатний виріб — і можуть забраку-

вати цілу партію». Боротьба за якість не позначається на темпах роботи. Бригада Голубовського працює в рахунок березня 1974 року.

Відокремлені специфікою виробничих завдань, комсомольці дільниці, проте, живуть інтересами заводу. Щомісяця підбиваються підсумки змагання «На кращого молодого спеціаліста» з чотирьох провідних спеціальностей. Другі вже привітали з успіхом Катерину Рябовол, шліфувальницю. Вона в останньому кварталі дівчід підряд — в жовтні і листопаді — виборола перші місця. І заводський комітет на засіданні визначив: за сумою місць комсомолка стала переможцем останнього кварталу.

Зараз в колективі освоюють випуск нової продукції.

ВЧАТЬСЯ. Сергій Мірошніченко і Віктор Процаков, групкомсорг у бригаді Голубовського, закінчили машинобудівний технікум. Віктор Корнійчук, майстер дільниці, — студент другого курсу Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, а Володимир Голубовський вже на четвертому курсі в цьому ж вузі. І з гордістю може відзначити сам, що його вихованець, Саша Майоров, теж навчається в інституті.

Поглиблені інтереси завше приносять цінні продовження, впливають в корисні наслідки. Прикладом тому — бригада Голубовського.

Кудренко Галина, групкомсорг сусіднього колективу, Миколи Полетаєва, принесла яскраве подорожження подружжю Погожевих — з побажанням і батькам, і їх повонародженій донечці сонця й щастя. А букет квітів, змальований, хай не так вправно, зате від щирої душі, проявив усіх робітників, що збирались на обідню перерву, особливим теплим настроєм. І усіхалося обличчя Володі Голубовського, бо щойно про нього коротко сказав Олександр Миколайович Тютюшкін, начальник цеху.

— Прийняли Володимира в партію нещодавно. Гідний він цього. Заслужив...

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

Електроніка допомагає покупцю

Новий продовольчий магазин самообслуговування відкрився в місті Куйбишеві. Загальна площа його приміщення — 4 тисячі квадратних метрів, і з них 1300 займає торговельний зал. В залі знаходяться тільки продавці-консультанти. 15 касових апаратів при виході з магазину забезпечують швидкий розрахунок з покупцями.

Для полегшення роботи фінансовальників в підсобному приміщенні встановлені напівавтоматичні машини з столами, які обертаються і дозволяють за злишу приготувати декілька тисяч пакетів з продуктами. Електронні та оптичні апарати, змонтовані в блоці з вагами, за долю секунди визначають вагу і видають чек, який приклеюється до пакету. Продукти, які швидко псуються, розважують машини в спеціальні пакети, де вони можуть зберігатися до двох тижнів. В підвалах магазину обладнані просторі холодильні камери. Більше 10 тисяч чоловік обслуговує новий універсам за день.

На знімку: зал розфасовки продуктів на напівавтоматичних машинах в новому універсамі міста Куйбишева.

Фото Ю. ЄВСКОВА.
АПН.

ВУЛИЦЯ СИНА ПОЛКА

... Їх залишалося тільки одинадцять сміливців з червоними зірочками на пілотах. Навпроти по вулиці повзли «пантери», «тигри», а за танками — рота ворожих автоматників. У смертельному бою полягли герої, але не віддали плацдарм на околиці Дубно. Долю старших товаришів розділив і 14-річний син полка Боря Огородников.

Два воєнних роки хлопчина провів розвідником у партизанському загоні «Червона стріла», який діяв під Новоград-Волинським Житомирської області. Не раз він виконував найскладніші бойові завдання. Коли Радянська Армія визволила його рідні місця, юний партизан попросився на фронт.

Виконком Дубнівської міської Ради депутатів трудящих на Ровенщині прийняв рішення про присвоєння одній з вулиць міста імені Бориса Огородникова.

СТУДМІСТЕЧКО ЗА ВЛАСНИМИ ПРОЕКТАМИ

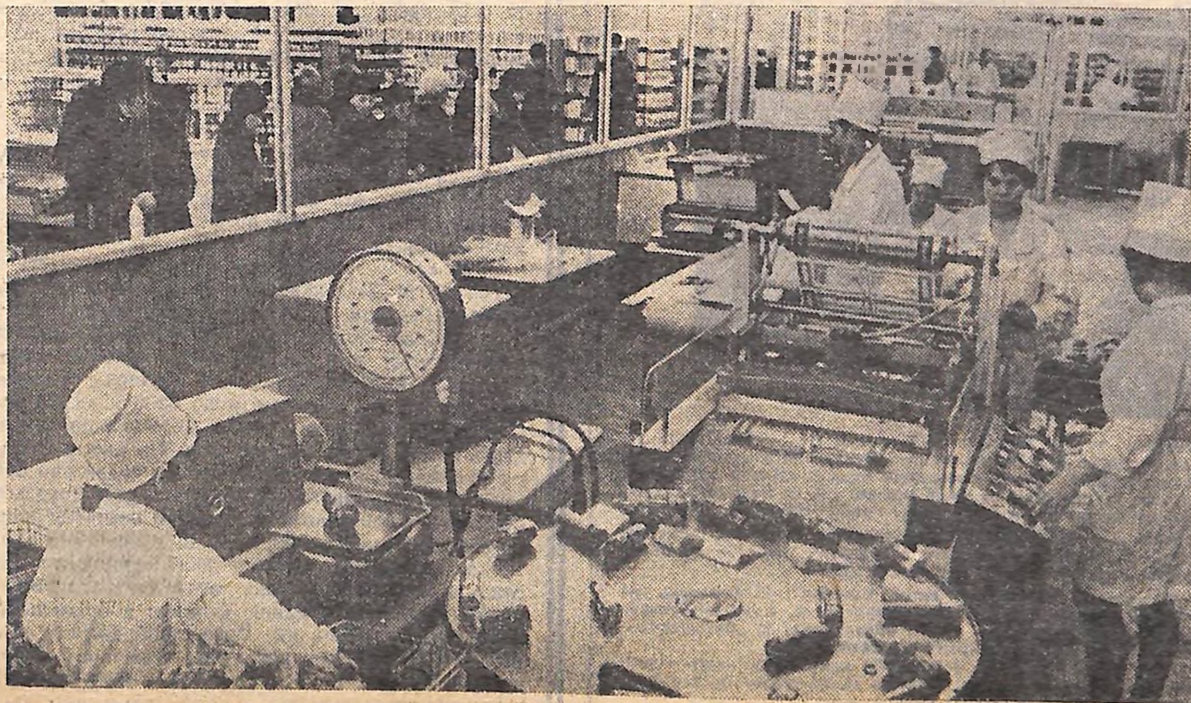
Спорудження ще одного будинку почалося в студмістечку Макіївського інженерно-будівельного інституту за проектом самих студентів — членів недавно організованого тут проектно-конструкторського бюро. До нього записалося 60 чоловік. Тепер юнаки й дівчата взялися за проектування лабораторного корпусу.

Студентське бюро прийняло ряд великих замовлень від підприємств та науково-дослідних закладів. Для Новокраматорського і Дружківського машинобудівних заводів майбутні інженери, наприклад, проектують окремі конструкції нових цехів.

ЗА ПАРТАМИ—ОФІЦІАНТИ

Як сервірувати стіл для банкету? Яке меню запропонувати для святкової вечері? На ці і ряд інших запитань майбутні працівники підприємств громадського харчування дістануть вичерпні відповіді в республіканській дівочій школі метрдотелів та офіціантів, яка відкрилась у Києві.

За парті сіли понад 150 учнів. Юнаки й дівчата, яких відрядили вчитися тресті ресторанів та обласні контори громадського харчування, мають середню освіту, вже працювали в сфері обслуговування, а на відділення підготовки метрдотелів зараховано висококваліфікованих офіціантів. Тонкощі і «секрети» професії їх навчають досвідчені спеціалісти.

ЗАКОН ПРО МЕНЕ — МЕНІ ПРО ЗАКОН

З досвіду пропаганди правових знань Кіровоградською міською бібліотекою для юнацтва ім. Т. Г. Шевченка

Наше радянське право виходить із того, що ніхто не може посягати на незнання закону. Допомогти молодій людині навчитися орієнтуватися в законодавстві — мета працівників бібліотеки. Особлива увага при цьому звертається на пропаганду книг, що розкривають морально-етичні проблеми, на матеріали про різні аспекти побуту радянських людей, про боротьбу з порушеннями моральних норм, з пияцтвом і хуліганством.

В книжковому фонді бібліотеки імені Шевченка є тематичні збірники робіт В. І. Леніна про соціалістичну законність, найновіші видання Конституції СРСР, кодекси по основних галузях радянського права, книги довідкового характеру, періодичні видання «Людина і закон», «Радянська юстиція» та інші. Особливим попитом у читачів користується бібліотечка «Молоді про радянське законодавство», книги серії «Ровесник».

Добре комплектований довідковий фонд, оперативно і повно відображений в каталогах і картотеках матеріали на правові теми, зібрані в тематичні папки вирізки з газет і різних правових видань допомагають бібліотечним працівникам здійснювати цілеспрямовану пропаганду правових знань.

Для розкриття фонду літератури з питань права організовано книжково-ілюстративні виставки: «Закон про мене і мені про закон», «Ми і закон», «Безпосередньо у фонді створено тематичні полиці: «Знати, дотримуватися, охороняти», «Молоді

про трудове законодавство», «Про життя і про себе», «Природа — наше багатство», «Ти і суспільство» тощо. Систематично організовуються невеликі інформаційні стенди про нову юридичну літературу.

Вся робота по пропаганді правових знань будується диференційовано, з урахуванням запитів і особливостей окремих читачських груп. В індивідуальних і групових бесідах з молоддю працівники бібліотеки завжди підкреслюють, що знання законів та додержання їх є моральним принципом кожної людини, розвиває почуття громадянського обов'язку і відповідальності за свої вчинки.

Активно пропагуються твори В. І. Леніна про соціалістичну законність: «Держава і революція», «Лист до робітників і селян з приводу перемоги над Колчаком», «Про Подвійну підпорядкова-

ність і законність» та інші. Для багатьох читачів складено індивідуальні плани читання з питань права. Слюсар Олександр Бандуровський з великою зацікавленістю читає книги за планом «Знати, розуміти, виконувати», молодому робітникові Валерію Негрленку складено план «Моральні цінності нашого сучасника», продавець Людмила Панкратова цікавиться книгами «Молоді! Твої права і обов'язки» тощо.

Індивідуальні плани складено і для учнів середніх шкіл. Всього близько 40 чоловік читають літературу з питань правового виховання.

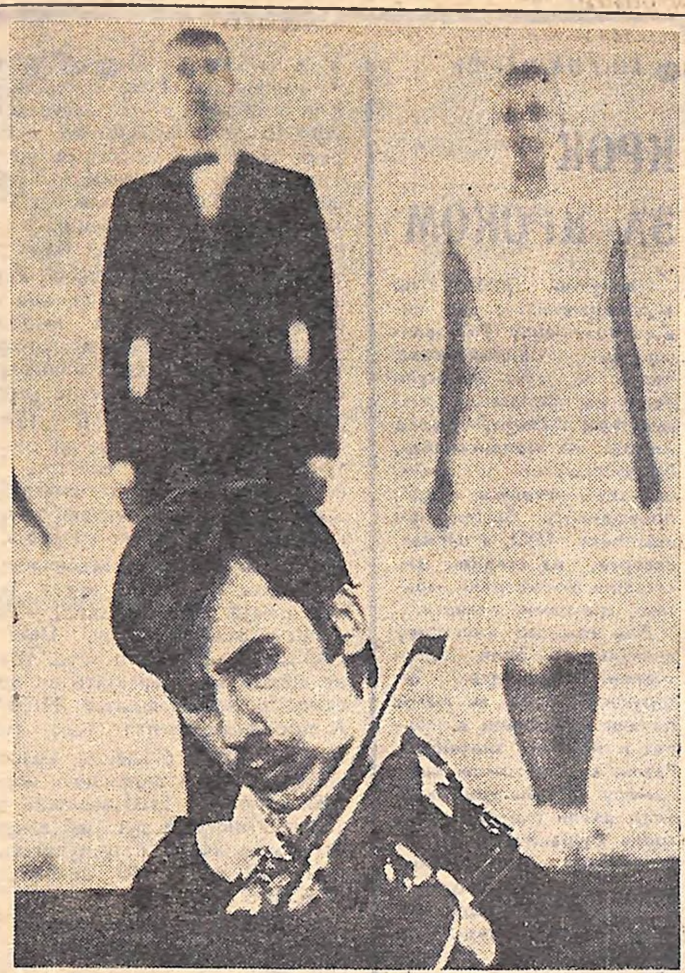
Серйозна увага приділяється юнакам-допризовникам. Їх систематично знайомлять з новим законом СРСР «Про загальний військовий обов'язок». Під час індивідуальної роботи майбутнім воїнам розповідають про вимоги, які будуть поставлені перед ними.

Юнацька бібліотека встановила міцні зв'язки з органами юстиції, юридичним консультуванням, міським військоматом, міським комітетом, товариством «Знання». В тісній співдружності проводяться загальноміські масові заходи з питань правового виховання. Проведено вечір запитань і відповідей на правові теми. Тут працівник обласного суду А. Ф. Лебеда відповів на численні запитання робітників швейної фабрики. Учасники вечора ознайомилися з літературою правової тематики, прослухали огляд літератури «У дружбі з законами».

Питання правового виховання знайшли місце і на літературному вечорі, що проводився для допризовників. «Подвигу солдата — уклонись, у широкій Вітчизні — поклонись».

Планами передбачено організувати довідкове бюро «На прийомі у юриста», оформити інформаційний стенд «Правові знання — всім», де вміщувати новини літератури, рекомендаційні списки з різних тем, списки літератури до радіо і телепередач на правові теми. Разом з органами юстиції заплановано проведення місячників по пропаганді правових знань серед молоді. Під час місячника буде організовано відкритий перегляд літератури на тему: «Я славу великий радянський закон».

А. СОХРАННА,
завідуюча науково-методичним відділом обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

Перше, що кидається у вічі гостю Кіровоградського музичного училища — це список відмінників усіх випусків, який золотими літерами виکارбуваний на стінді пошани закладу. Серед них — ім'я Олександра ТКАЧЕНКА, який закінчив училище по класу альти викладача А. ЛІРНИКА.

Олександр, як і багато інших випускників, незабаром здобуде вищу музичну освіту: він навчається в Астраханській консерваторії на відділі струнних інструментів.

Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

ОЦІНКУ СТАВЛЯТЬ ВІДВІДУВАЧІ

● В КІРОВОГРАДІ ВІДБУВСЯ ОБЛАСНИЙ КОНКУРС КУЛІНАРІВ

Йому передувала більш, ніж піврічна робота: вибір асортименту страв, змагання на кращого за професією на місяць, районні конкурси.

І ось тепер 36 кухарів, 27 кондитерів і 19 офіціантів (всього 82 чоловіки) прибуло до Кіровограда на обласний конкурс кулінарів. Таке представництво дало заявку на серйозне суперництво.

Характерним для конкурсу було те, що його можна було «оцінити» кожному. Для цього треба було тільки завітати до ресторану «Весна», де він проходив.

Здається, Катерина Митерова (із Кіровоградського комбінату громадського харчування) всю майстерність вклала в «юшку з розтяганнями», яка найбільше сподобалася відвідувачам. А члени журі знаходять в ній недоліки. І що тісто в «розтягах» замало солодке, і в фарші спецій замало.

Словом, «прискіпуються» до кожної дрібниці, якої споживач ніколи б не помітив. А якщо якась страва й була приготовлена бездоганно, то знаходились мінуси по додержанню санітарних вимог. Це й позначилось на тому, що із 24 страв п'ятірку одержали тільки дві — кофе «Сюрприз» та «Яблуко в сиропі».

Після членів журі дегустували продукцію кулінарів, кондитерів підготували свої вироби. Чого тут тільки можна було не побачити! Одні тільки назви свідчили про безмежність фантазії майстрів смачного цеху. Торт «Лебедине озеро», «Осінь», безліч найрізноманітніших тістечок.

Комісії ж справді було важко розібратись. Тож, на відміну від інших конкурсів, тут велику допомогу подали відвідувачі. Книжки підручників і рецептів буквально переполювалися записами. В них вказувалося, що сподобалось більше, що менше.

Але одностайна думка така: побільше б таких заходів!

Три дні тривав цей своєрідний конкурс. Три дні напружених змагань, боротьби за першість. Бути об'єктивним допомогли цифри. Невблаганні цифри балів. Найбільшу кількість їх набрала бригада ресторану «Україна». Її і присуджено перше місце. На другому — Кіровоградський комбінат громадського харчування, на третьому — бригада № 2 обласної їдальні.

У особистій першості місця розподілились так: на першому — Надія Лавилюкова (ресторан «Україна»), на другому й третьому — відповідно Любов Москаленко та Катерина Митерова (Кіровоградський комбінат громадського харчування).

Серед кондитерів перше місце було присуджено Любові Венгеровській (Кіровоградський комбінат громадського харчування), друге — Валентині Переплютчиковій (Олександрія). Комбінат громадського харчування, третє — Марії Печерській (обласна їдальня).

Всіх учасників конкурсу було нагороджено цінними подарунками та значками «Молодий передовик виробництва».

Г. ГОНЧАРЕНКО.

ОРГАНІЗАЦІЯ АКТИВНОГО ВІДПОЧИНКУ МОЛОДИ КОМІТЕТИ КОМСОМОЛУ ПІДПРИЄМСТВ І УСТАНОВ, КОЛГОСПІВ І РАДГОСПІВ, НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ПРИДІЛЯЮТЬ ЗНАЧНУ УВАГУ ВО АКТИВНИЙ ВІДПОЧИНОК

ТО НЕ ТІЛЬКИ ХОРОШІЙ НАСТРІЙ І БАДЬОРІСТЬ, ЗДОРОВ'Я, ТО ТАКОЖ І ВИХОВАННЯ, РЕКОРДНІ ПОКАЗНИКИ В РОБОТІ.

Доброю школою для підвищення майстерності організаторів відпочинку серед молоді став третій обласний традиційний огляд-конкурс масовиків.

У КОГО В РУКАХ НАСТРІЙ?

культури організаторів, який проходив у Кіровограді. На ньому свою майстерність продемонстрували 22 кращих масовики Кіровоградщини. Цікаві програми представили організатори масового відпочинку молоді з Новоукраїнського, Олександрійського, Гайворонського, Улянівського районів.

Переможцем огляду-конкурсу став В. Бронвейбер з Новоукраїнського Палацу культури «Овілейний». Йому вручено диплом першого ступеня обласного управління культури та пам'ятний кубок ОК ЛКСМУ. Друге місце вибороли масовики Олександрійського Будинку культури К. Профатилова та В. Куценко, третє місце за масовиком Кіровоградського парку культури імені Леніна Н. Крюкова. Переможці огляду-конкурсу нагороджені грамотами обласного управління культури та цінними подарунками.

Н. ЛІВАШНИКОВА,
інспектор обласного управління культури.

КОРЕСПОНДЕНТ АПН попросив академіка — секретаря відділення фізико-технічних проблем енергетики Академії Наук СРСР Героя Соціалістичної Праці М. А. Стириковича відповісти на ряд питань, що торкаються енергоресурсів в нашій країні.

— За останні роки в світі все частіше говорять про кризу, що наближається в енергопостачанні, багато країн вже відчувають в цьому відношенні серйозні труднощі. Що Ви, Михайле Адольфовичу, думаєте з цього приводу і яке становище з енергопостачанням в нашій країні?

— За даними Європейської економічної комісії ООН, в 1860 році людство задовольнялось сотнею тисяч тонн нафти. Тепер воно споживає за рік більше трьох мільярдів тонн «чорного золота». За цей же період споживання всіх видів енергоресурсів виросло з 555 мільйонів тонн до 7 — 8 мільярдів і до 2000 року, за думкою спеціалістів, досягне 20 — 25 мільярдів тонн умовного палива. При таких темпах світові розвідані поклади нафти будуть вичерпані до початку ХХІ століття на 87 процентів, природного газу — на 73 проценти, вугілля — на 2 проценти (мова йде про ресурси, які можна використати при сучасних методах добування).

Як бачите, тривога, в принципі, в певній мірі обгрунтована. Однак перспектива енергетичної кризи для різних країн неоднакова. Радянський Союз відноситься до числа «найщасливі-

ших» обранців природи, він володіє величезними запасами природного газу (приблизно половина світових), нафти і гідроенергоресурсів, практично невичерпними запасами вугілля. Широкі геологорозвідувальні роботи докорінно змінили і продовжують змінювати уявлення про розміри цих багатств.

— Виходить, розмови про кризу енергетичних ресурсів, стосовно до нашої країни, завчасні?

— Цілком правильно. В 1970 році Радянський Союз використав 1,3 мільярда тонн умовного

палива, до 1990 року ця цифра досягне, за орієнтованими підрахунками, трьох з половиною мільярдів тонн. Ресурсів, вже відомих на сьогодні, цілком достатньо і на це, і навіть на більш віддалене майбутнє.

— З якими проблемами стикаються наші енергетики?

— Основна проблема: більшість населення і економічного потенціалу нашої країни зосереджено в Європейській частині і на Уралі, а головні енергетичні ресурси — в східних районах, за сотні і тисячі кілометрів від вели-

ких споживачів енергії. Радикальні заходи, прийняті партією і урядом по швидкісному економічному розвитку Сибіру і Далекого Сходу, створення саме там колосальних енергоємних виробництв різко збільшує споживання енергії на Сході. Але дефіцит власних енергетичних ресурсів в Європейській частині СРСР цим, природно, не ліквідується.

XX СТОЛІТТЯ. ПРОБЛЕМИ.

ЧИ ЗАГРОЖУЄ НАМ ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ГОЛОД?

Тому перед нами стоїть велике і складне завдання — організувати передачу зі сходу на захід великих запасів палива і енергії. У нас ведуться роботи по створенню найбільш ефективних систем таких передач. Уже освоєні на практиці газопроводи діаметром 1220 міліметрів, які можуть перекачати під тиском в 55 атмосфер до 10 мільярдів кубометрів газу на рік. Споруджуються ще більш потужні газопроводи (75 атмосфер, діаметр — 1420 мм), розраховані на передачу до 30 мільярдів кубічних метрів на рік. В стадії дослідження і експериментальні перевірки знаходяться трубопроводи діаметром 1620 мм і більше з тиском 100 атмосфер, які зможуть перекачати за рік 50 мільярдів кубометрів газу.

— Що Ви думаєте про майбутнє атомної електроенергетики?

— Атомні електростанції, які інтенсивно будуються в нас і за кордоном, відіграють все більш суттєву роль. Переваги їх незаперечні. Перспективи в цьому плані величезні. Однак треба дивитись на речі реально. В 1970 році атомні станції дали менше трьох процентів електроенергії капіталістичного світу, до 1990 року їх доля — так вважає більшість зарубіжних експертів — підніметься приблизно до однієї третини, в той час як теплові станції на звичайному паливі будуть давати більше половини загальної виробництва, витрачаючи на це лише частину видобутого вугілля, нафти і т. п.

Висновок простий: атомна енергетика — справа досить перепектизна, але це не зменшує значення інших енергоресурсів.

— Як Ви оцінюєте перспективи нашої співдружності в цій області з країнами Заходу, більшість з яких потребують палива?

— Вважаю, що перспективи досить сприятливі. Про це свідчить підписана нещодавно Леонідом Іллічем Брежнєвим і Біллі Брандтом угода, в однією з пунктів якої прямо говориться про наміри СРСР і ФРН співробітничати у «виробництві окремих видів сировинних матеріалів». Відомо також, що ряд фірм США і Японії звернулися до Радянського уряду з пропозиціями про експорт в ці країни сконденсованого природного газу.

ГПО НА МАРШІ

КРОК
ЗА КРОКОМ

Плануючи роботу по впровадженню в дію нового комплексу ГПО, авангардівці Світловодська, перш за все, звернули увагу на пропаганду фізкультури і спорту серед молоді. На підприємствах, безпосередньо в цехах, бригадах читали лекції, проводились бесіди про комплекс ГПО, в парках, скверах, на стадіоні виставлені фототвірки, монτάжі, діаграми, плакати.

Для кожного колективу фізкультури були підготовлені громадські інструктори, судді, які потім почали працювати в групах майбутніх значківців. Разом з міським комсомолом фізкультурні активісти взяли під свій контроль будівництво та експлуатацію спортивних споруд. Нині закінчується спорудження Палацу спорту, йде реконструкція стадіону, обладнані сектори для складання нормативів з плавання.

Найкраще визначились в цьому напрямку в колективі фізкультури «Чайка». На заводі чистих металів, інших підприємствах міста 540 провідних спортсменів першими склали нормативи, а потім допомогли іншим товаришам по роботі підготуватись до екзамєну з фізичної і військово-технічної підготовки.

І ось вже більше 6500 виробничників закінчують складати нормативи комплексу. В першу чергу інструктори працюють з майбутніми воїнами. Кожен допризовник зобов'язався стати значківцем ГПО.

Впровадження нового фізкультурного комплексу неабияк вплинуло на підвищення спортивної майстерності молодих спортсменів. В колективах активізувалась спортивно-масова робота, зросли спортивні секції. І нині авангардівці Світловодська — серед кращих колективів обласної ради ДСТ «Авангард». Запитайте провідних спортсменів міста Миколу Городицького, Володимира Скворцова, Тетяну Городицьку, що їм допомогло здобути добрий фізичний гарт, авійти в шеренгу майстрів, розрядників. Вони неодмінно згадають про комплекс ГПО. Наприклад, Володимир Скворцов під час змагань з багатоборства ГПО виконав норматив і першого спортивного розряду.

І. КАРАНТ,
наш громадський кореспондент,
м. Світловодськ.

Ім по-доброму заздрять, на них рівняються. І не випадково. Юні стрільці з Кіровоградської ДЮСШ № 1 справді за останні роки домоглися неабияких успіхів. Тренери М. Денисенко, Л. Шилев, Г. Коб'яков ввели своїх вихованців в число кращих в республіці. Майстер спорту Валентина Трішніна стала чемпіонкою України, Олександр Савчук — мав собі рівних на всесоюзних юнацьких змаганнях у стрільбі з пістолета. Та і вся команда юних кіровоградців щоразу серед призерів республіканських змагань. В ДЮСШ підготовлено два майстри спорту, три кандидати в майстри, 20 першорозрядників, 50 вихованців школи виконали нормативи другого і третього спортивних розрядів.

І все ж тренери не задоволені — бо можна (і треба!) взяти більший розгін. На перешкоді — відсутність власного тиру. Нині в ДЮСШ працює пісім груп. Щоразу доводиться звертатись за допомогою в міський комітет ДТСААФ. А там завантаження тирів тепер чимале. Адже більшість колективів фізкультури приймають нормативи комплексу ГПО в сотень трудівників міста. А тут ще й треба дати можливість потренуватись в тирі ДТСААФ 60 вихованцям ДЮСШ.

І директор школи Б. Тригуб вирішив остаточно: треба мати власний тир.

Але збудувати його не так уже й просто, хоч і кошти є. Спочатку придбали документацію, заплативши за неї 360 карбованців. Приготували десять тисяч карбованців на будівельні матеріали.

В обрємбудтресті обіцяли:

— Зробимо вам тир. Хай з'являються нові чемпіони.

Це рік тому. Керівники РБУ-2, щоправда, не одразу взялися за справу:

— Давайте вже весною приступимо.

Згодом з'явилися інші підрядники — майстри з РСУ-1. Керуючий управлінням А. Попов теж мав свою пропозицію:

— Будемо говорити восени. Бо тепер роботи в нас вистачає на інших об'єктах.

Прийшов директор ДЮСШ в управління в жовтні. Тут йому знову:

— Ніколи. Не можемо ми. А жаль мені вас. Все-таки чемпіонів

● БУДІВНИЦТВО
СПОРТИВНИХ
БАЗ — СПРАВА
КОМСОМОЛЬСЬКА«ЖАЛЬ
МЕНІ
ЧЕМПІОНІВ...»

готуєте. Чув, чув... Але нічим допомогти не можу.

Тепер вже школа стала багатшою — для будівництва тирів виділено ще 20 тисяч карбованців. Далі на рахунок поступить «двічі більше».

То хто ж будуватиме? В обрємбудтресті знову обіцяли:

— Доручимо цей об'єкт товаришу Давидову. Отож йдіть в РБУ-2.

І ось вже Б. Тригуб, збираючись в управління, побоюється, аби йому там не сказали знову:

— Давайте почнемо з весни...

Тим часом тренери поставлені в досить обмежені умови, які їм заважають по-справжньому налаго-

дити навчально-тренувальний процес. А кожен з них повинен і надалі дбати про підвищення майстерності юних стрільців. Серед чемпіонів республіки вони хочуть бачити не лише Валентину Трішніну чи Олександра Савчука.

Факт з такого байдужого ставлення до будівництва стрільцьких тирів — не поодинокий. І тут хочеться висловити нарікання на адресу комсомольських активістів, які ще не налагодили чітких контактів з спорткомітетами і спортивними товариствами. Здебільшого подібні недоліки трапляються в сільській місцевості. Районні спорткомітети підготували документацію на будівництво стрільцьких тирів у когоспах, розіслали в колективні фізкультури. Але будівництво спортивних баз ведеться повільно. Наприклад, голова Новоукраїнського районного спорткомітету М. Рачкован мав надію, що вже цієї осені в селах району з'явиться 25 тирів. Бо й документація там є, і фізкультурні активісти проінструктовані, і керівники когоспів пообіцяли допомогти сільським спортсменам. Та поки що справа не пішла далі паперових перипетій. Звідси й невтішний результат: юнакам і дівчатам іде складати нормативи комплексу ГПО. І райком комсомолу не вжив конкретних заходів, щоб виправити становище, як це, скажімо, зробили комсомольські активісти Олександрії і Світловодська. Там проблему вирішують суттєво: на допомогу будівельникам вийшли ударні загони з підприємств і учбових закладів міст.

А директор Кіровоградської ДЮСШ № 1 Б. Тригуб діє самотужки. Йому обіцяють, «жаліють його чемпіонів» і розводять руками:

— В нас є важливіші об'єкти. Виходить, будівництво стрільцьких тирів — дрібниця (так можна зрозуміти, якщо послухати керівників обрємбудтресту).

А хто ж «пожаліє» насправді майбутніх чемпіонів і допоможе їм?

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ПОВЕРНУВСЯ
З РЕКОРДОМ

В Туапсе завершилися змагання штангістів на Кубок СРСР. Чотири поправки до світових рекордів внесли наші богатири. Автором останньої став уславлений радянський важкоатлет, дворазовий олімпійський чемпіон Леонід Жаботинський, який повернувся на великий поміст після чотирирічної перерви.

Уже під час змагань в Туапсе стало відомо, що західнонімецький спортсмен Рудольф Манг установив світовий рекорд у ривку — 183 кілограми. Тим більший інтерес викликав виступ Жаботинського. Перший підхід він зробив до штанги вагою 167,5 кілограма. Друга спроба — виврати 175 кілограмів — була безуспішною. Проте в третьому підході наш силач виврав цю вагу і в четвертій, додатковій спробі попросив установити на штангу 183,5 кілограма. Ривок було виконано блискуче.

— Я радий, — сказав шалений спортсмен, — що повернувся радянським атлетам світовий рекорд у ривку, і вважаю, що він належить не тільки мені, а й моїм землякам-запоріжцям, які в ці дні встановлюють рекорди випавки сталі.

Жаботинський був найсильнішим і в поштовху — 220 кілограмів.

ВЧИЛИСЯ
В НОВОГРАДІВЦІВ

В школах Бобринецького району працює багато досвідчених вчителів фізкультури, які вміло поєднують фізичне виховання школярів з спортивно-масовою роботою в колективах фізкультури. Кілька днів тому в Новоградівській середній школі проведено семінар учителів фізкультури. Директор цієї школи М. Г. Гольдгаммер розповів учасникам семінару про зв'язок фізичного виховання з початковою військовою підготовкою. Потім відбулись показові змагання «Нумо, хлопці!». Три вала також розмова про впровадження в дію комплексу ГПО, вчителі взяли участь в спортивних поєдинках.

А. КОРОТКОВ,
старший інструктор
облспорткомітету.

Вихідний день. Ставши на лижі і ковзани, сотні молодих кіровоградців відпочивають за містом на засніжених стежках тривають поєдинки не заради чемпіонських титулів з добрим настроєм, бадьорі повертаються юнаки та дівчата з таких змагань.

А для малюків — найкраща ковзанка, засніжена гірка,

Фото Л. РЕЗНІЧЕНКА.

27 ЧЕВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 15.00 — В. Рубодан. «Чаклун і фея». Вистава Кіровоградського обласного театру ляльок. (Кіровоград). 15.55 — Програма телебачення документальних фільмів. (М). 16.45 — Для школярів. «Моя мрія — друг мій». Відповіді на III тур олімпіади з російської мови. (М). 17.30 — Для школярів.

«Композитори — дітям». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.40 — Концерт. (Ленінград). 19.25 — «Ударну екіпаж продовжимо». (М). 19.50 — Прем'єра телевізійного багатосерійного спектаклю «Різдві люди». Розділ VI. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Обличчя друзів». (М).

22.15 — Танцювальні зали. Ляуреати першого Всесоюзного конкурсу бальних танців. (М). 22.45 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. «Динамо» (Москва) — «Калев» (Тарту). 3-й тайм. (М). По закінченні ловини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.55 — Програма телебачення документальних фільмів. (М). 16.45

— Для школярів. «Моя мрія — друг мій». (М). 17.30 — Для школярів. «Композитори — дітям». (М). 18.00 — Виступ агібригади Красноградського районного Будинку культури. (Харків). 18.35 — «Досягнення і перспективи». (Дніпро-

петровськ). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Арена». Циркова програма. (Запоріжжя). 20.30 — «В ім'я миру». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Шаховий випуск «Старту». (К). 22.15 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

216050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде завтра, 26 грудня ц. р.

Редатор В. ПОГРІБНИЙ.